

Programming i C

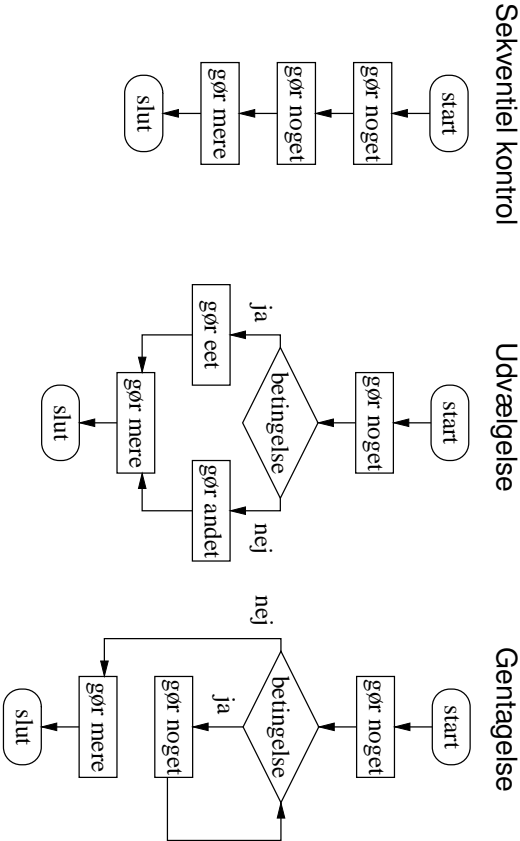
Lektion 3

29 november 2006

Kontrolstrukturer	Udvælgelse	Gentagelse	Eksempler
-------------------	------------	------------	-----------

Fra sidst

- 1 Kontrolstrukturer
- 2 Udvælgelse
- 3 Gentagelse
- 4 Eksempler

- med **if**

if (udtryk) kommando1 ; **else** kommando2 ;

- med **switch**

```
switch ( udtryk ) {
  case const1 : command1 ;
  case const2 : command1 ;
  ...
  case constN : commandN ;
  default : command ;
}
```

- med **den betingede operator ?:**

udtryk ? udtryk1 : udtryk2

f.x. min=(a< b? a : b);
(smart, men undgå!)

- med **while**
while (udtryk) kommando;
 - med **for**
for (start; forts; update) kommando;
 - med **do**
do kommando; **while** (udtryk)
- f.x.
- ```
do scanf ("%c" , &ans);
while (ans!= 'n' && ans!= 'y');
```

5 / 24

- opgave 5 med **while**: **gaet.c**
- opgave 5 med **for** (måske lidt søgt ...): **gaet2.c**
- opgave 4: **dag.c**
- opgave 4, bedre: **dag2.c**

## Funktioner

- 5 Funktioner
- 6 Eksempel
- 7 Parametre
- 8 Rekursive funktioner
- 9 Parametre til main()

7 / 24

- at opdele et større program i mindre enheder ⇒ funktioner
  - abstraktion!
  - top-down-programmering
- ```
type navn( parametre ) {  
    deklarationer;  
    kommandoer;  
}
```

Et program der indlæser et tal; hvis tallet er primitivt udskrives **"PRIMA"**, ellers udskrives næststørste primitivt:

```
#include <stdio.h>

int main( void ) { /* prim.c */
    int tal;

    tal= indlaes(); /* et funktionskald */
    if ( prim( tal )) /* et funktionskald */
        printf( "PRIMA\n" );
    else {
        tal= nextPrime( tal ); /* endnu et */
        printf( "Next prime is %d\n", tal );
    }

    return 0;
}
```

At indlæse et heltal:

```
/* en funktionsdefinition */
int indlaes( void ) {
    int tal;

    printf( "\nEnter a number: " );
    scanf( "%d", &tal );

    return tal;
}
```

Find ud af om et heltal er et primitivt (Er det den bedste måde at gøre det på?):

```
int prim( int tal ) {
    int isprime= 1;
    int i;

    for ( i= 2; i<= tal- 1; i++) {
        if ( tal% i== 0 ) {
            isprime= 0;
            break;
        }
    }

    return isprime;
}
```

break: Springer ud af en switch, while, do eller for

Returner næste primitivt:

```
int nextPrime( int tal ) {
    tal++;
    while ( !prim( tal )) tal++;

    return tal;
}
```

Bemærk genbrug af [prim](#)-funktionen.

Funktioner	Eksempel	Parametre	Rekursive funktioner	Parametre til main()
	<p>Funktioner skal erklæres før de bliver brugt:</p> <pre>#include <stdio.h> int indlaes(void); int prim(int tal); int nextPrime(int tal); int main(void) { /* prim.c */ int tal; tal= indlaes(); /* et funktionskald */ if (prim(tal)) /* et funktionskald */ printf("PRIMA\n"); else { tal= nextPrime(tal); /* endnu et */ printf("Next prime is %d\n", tal); } return 0; }</pre>			
Funktioner	Eksempel	Parametre	Rekursive funktioner	Parametre til main()

13/24

Funktioner	Eksempel	Parametre	Rekursive funktioner	Parametre til main()
	<pre>type navn(parametre) { deklarationer; kommandoer; }</pre> <ul style="list-style-type: none"> En parameter i en <i>funktionsdefinition</i> kaldes en formel parameter. En formel parameter er et variabelnavn. En parameter i et funktionskald kaldes en aktuel parameter. En aktuel parameter er et udtryk der beregnes ved funktionskaldet. Antallet og typer af aktuelle parametre i kaldet skal modsvare antallet og typer af formelle parametre i definitionen. <pre>definition: int days_per_month(int m, int y) { kald: dmax= days_per_month(m, y); }</pre>			
Funktioner	Eksempel	Parametre	Rekursive funktioner	Parametre til main()

15/24

```
type navn( parametre) {
    deklarationer;
    kommandoer;
}
```

- En parameter i en *funktionsdefinition* kaldes en **formel parameter**. En formel parameter er et variabelnavn.
- En parameter i et funktionskald kaldes en **aktuel parameter**. En aktuel parameter er et udtryk der beregnes ved funktionskaldet.
- Antallet og typer af aktuelle parametre i kaldet skal modsvare antallet og typer af formelle parametre i definitionen.
- I C overføres funktionsparametre som **værdiparametre**. Dvs.
 - værdien af parametren *kopieres* til brug i funktionen,
 - ændringer af værdien har ingen indvirkning på programmet udenfor funktionen,
 - når funktionskaldet ender, ophører værdien med at eksistere.

14/24

16/24

rekursiv funktion = funktion der *kalder sig selv*

Eksempel: fakultetfunktionen: $n! = 1 \cdot 2 \cdot 3 \cdots n = n \cdot (n - 1)!$

```
unsigned long fakultet( unsigned long n) {
    if ( n== 1)
        return 1;
    else
        return n* fakultet( n-1);
}
```

[fak.c]

– smart og kompakt måde at kode på (men nogle gange ikke særlig hurtig afvikling)

Eksempel: Fibonacci:

$$f_1 = 1 \quad f_2 = 1 \quad f_n = f_{n-1} + f_{n-2} \\ 1, 1, 2, 3, 5, 8, 13, 21, 34, \dots$$

```
unsigned long fibo ( int n) {
    switch ( n) {
        case 1: case 2:
            return 1; break;
        default:
            return fibo ( n- 1)+ fibo ( n- 2);
    }
}
```

[fibonacci.c]

int main (void) { – en funktion!

Generel form: **int main (int argc, char** argv) {**

Parametrene tages fra **kommandolinien**.

- **argc** er antallet af argumenter
- **argv** er et *array af strenge* med alle argumenter; **argv[0]** er programnavnet

Eksempel: ./argtest 15 hest

[P]

```
⇒ argc== 3
argv[0]== "argtest"
argv[1]== "15"
argv[2]== "hest"
```

Eksempel: Et fakultetsprogram der tager tallet som input på kommandolinien:

```
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
```

unsigned long fakultet(unsigned long n);

```
int main( int argc, char** argv) { /* fak2.c */
    char * myself= argv[0];
    unsigned long tal;
    char * endptr; /* needed for strtol */

    if ( argc== 1)
        printf( "Error: %s needs one argument\n", myself);
    else { /* convert argv[1] to int */
        tal= strtol( argv[1], &endptr, 10);
        printf( "\nThe factorial of %lu is %lu\n", \
            tal, fakultet( tal));
    }
    return 0;
},
```

Programmeringsstil

- 10 Udseende
- 11 Kommentarer
- 12 Symboliske konstanter

21 / 24

C er et programmeringssprog i **fri format**, dvs. stor frihed mht. *formatering*: mellemrum, tabs og lineskift kan ind sættes (og udelades) næsten overalt.

⇒ eget ansvar at koden er letlæselig!

- indenter!
 - brug mellemrum omkring operatorer
 - sæt afsluttende } på deres egen linie
 - inddel koden i logiske enheder vha. tomme linier
 - en masse andre (og til dels modsigende!) konventioner
- ⇒ find din egen stil!

Sætning: Kode er sværere at læse end at skrive.

⇒ brug *mange* kommentarer.

```
/* en kommentar der
fylder 2 linier */
```

(Det er ikke kun *andre* der skal kunne forstå din kode; måske er det *dig selv* der 4 uger efter forsøger at finde ud af hvad det her program gør.)

- kommentér hver enkelt funktion
- indsæt programmets navn i en kommentar
- skriv en kommentar om hvad det her program gør (medmindre programmet selv fortæller det)
- hvis en kodelinie tog specielt lang tid at skrive, er den nok også svær at forstå. Skriv en kommentar.
- fortæl hvad variablene betyder

23 / 24

Hvis der er en konstant i dit program der ikke er lig 0 eller 1, vil du sandsynligvis lave den værdi om senere.

⇒ definér konstanten **symbolisk** vha. præprocessoren:

```
#define SVAR 42
```

og referér til det symboliske navn i koden:

```
printf( "The answer is %d", SVAR );
```

– Præprocessoren erstatter, som det *første* skridt, *inden* kompilering, alle forekomster af **SVAR** i koden med **42**, undtagen hvis **SVAR** står som del af en streng.

Eksempel på god programmeringsstil: **dag2.c** ☺